

منوهر قائم مقامی

متولد ۱۲۹۸ در تهران

در تاریخ ۳۰ مرداد ۱۳۵۹ در تهران ربوده و ناپدید شد

منوهر قائم مقامی در یک خانواده بهائی متولد شد. بعد از اتمام دبیرستان، در رشته حقوق از دانشگاه تهران لیسانس گرفت و موسسه ای حقوقی تأسیس کرد. وکیلی موفق بود و به کارهای حقوقی بهائیان هم کمک می کرد و در بسیاری از مواردی که املاک جامعه بهائی تصرف یا غارت شده بود دفاع حقوقی از محفل روحانی ملی^۱ را بر عهده می گرفت. عضو هیئت رئیسه شرکتهای نونهالان و امناء و مشاور حقوقی و وکیل مدافع آنها بود. در سال ۱۳۳۸ به عضویت محفل روحانی ملی ایران انتخاب شد و سالیان متمادی منشی محفل بود.

در روز ۳۰ مرداد ۱۳۵۹ محفل روحانی ملی جلسه مشترکی با اعضای هیئت معاونت^۲، یوسف عباسیان میلانی و حشمت الله روحانی برای مشورت درباره وضعیت بهائیان زندانی در یزد و همدان داشتند. در حدود ساعت چهار بعد از ظهر، عده ای پاسدار به جلسه حمله کردند. منوهر قائم مقامی و دیگر اعضای محفل روحانی ملی - هوشنگ محمودی، ابراهیم رحمانی، حسین نجی، عبدالحسین تسلیمی، عطاءالله مقربی، یوسف قدیمی، کامبیز صادق زاده، بهیه نادری و دو عضو هیئت معاونت را با خود بردند. بعد از آن هیچ نشانی از آنان به دست نیامد.

(این معرفی کوتاه بر مبنای اطلاعاتی که در دسترس ما بوده تهیه شده است. اگر به نکته ای برخوردید که دقیق نیست و یا اطلاع مهمی ناگفته مانده است، لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید.)

^۱ محفل روحانی ملی: هیئتی متشکل از نه نفر که سالانه با رأی بهائیان بزرگسال در هر کشور انتخاب می شود و مسئول رسیدگی به امور جاری جامعه بهائی در آن کشور است.

^۲ هیئت معاونت: افرادی که با تصمیم هیئت مشاورین قاره ای برای دوره ای پنج ساله انتصاب می شوند و در حیطه فعالیتشان که معمولاً شامل نواحی کوچک تر در یک کشور است، به تشویق افراد و تحکیم جوامع بهائی می کوشند. معاونین در ارتباط با محافل روحانی محلی نقش مشورتی دارند.

